



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK**

**JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krylové v právní věci žalobkyně: GREEN SWAN PHARMACEUTICALS, a. s., IČ 256 88 600, se sídlem Pod Višňovkou 27/1662, 128 00 Praha 2, zastoupené JUDr. Alešem Zemanem, advokátem se sídlem Svobodova 7, 128 00 Praha 2, proti žalované Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, se sídlem Škrétova 44/6, 120 21 Praha 2 – Vinohrady, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 6. 2009, sp. zn. 2008/1088/Had/Gre, č. j. had/4804/09,

**t a k t o :**

**I. Žaloba se zamítá.**

**II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

**O d ů v o d ě n í :**

Rozhodnutím ze dne 30. 6. 2009 uložila žalovaná žalobkyni pokutu ve výši 400 000 Kč za porušení § 5d odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy. Žalobkyně zadala reklamu na přípravek GS, produkt Intersun soutěž (mutace 1), která byla premiérově vysílána dne 6. 5. 2008 v 8:41:16 hodin na programu Prima televize; reklama však v rozporu se zákonem neobsahovala zřetelný text „*doplňěk stravy*“, naopak text byl proveden naprosto nekонтрастním písmem (bílá písmena na světle žlutém pozadí), a to pouze po dobu dvou sekund. Žalovaná také zdůraznila, že na rozdíl od tištěné informace je televizní reklama pomíjivá; divák je navíc od informace odváděn dalšími částmi obrazu i doprovodnými zvuky. Při stanovení výše pokuty vzala žalovaná v úvahu to, že v případě doplňků stravy je dána možnost záměny s volně prodejnými humánními léčivými; spotřebitelé tak mohli být uvedeni v omyl ohledně povahy výrobku. Delikt byl spáchán prostřednictvím televizního vysílání na programech Nova a Prima televize v počtu 73 repríz; jedná se o celoplošné televizní programy s vysokou sledovaností.

Žalobkyně v žalobě proti tomuto rozhodnutí namítla neurčitost výroku. Uložit pokutu podle zákona o regulaci reklamy lze pouze tehdy, dopustí-li se osoba správného deliktu; zde se ve výroku ale konstatuje pouze tolik, že žalobkyně porušila povinnost. Dále žalobkyně nesouhlasila s výkladem pojmu „zřetelný text“, jak jej provedla žalovaná. Žalovaná klade požadavek zřetelnosti textu v podstatě naroveň požadavku čitelnosti textu (stanovenému pro tištěnou reklamu), ovšem televizní reklama má svá specifika. Nemůže diváka podrobně seznamovat s vlastnostmi výrobku; má za cíl pouze upoutat jeho pozornost a poskytnout jen ty nejzákladnější informace. Kromě toho se informace o doplňku stravy objevuje v závěru spotu po dobu čtyř sekund, se záběrem na obal výrobku. Celý spot trvá 20 sekund, daná informace je tedy přítomna téměř po třetinu jeho trvání. Žalovaná posoudila spot přísněji, než odpovídá zákonu, navíc podobná reklamní sdělení se objevují i u konkurence, aniž by byly vyměřovány sankce. Okolnosti případu jsou specifické i tím, že v oblasti podpory opalování se vyskytují pouze doplňky stravy; nevyskytuje se tu žádný lék, s nímž by hrozila záměna. Žalobkyně proto navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, případně aby upustil od uložené pokuty nebo ji snížil, neboť byla uložena v nepřiměřené výši.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě označila za nedůvodnou námitku, podle níž je výrok rozhodnutí neurčitý: naopak obsahuje všechny zákonné náležitosti. Pojem zřetelnosti textu žalovaná vyložila v souladu s rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 11 Ca 430/2008. Žalovaná nevyžaduje od adresátů právních norem nic nad rámec zákona, ani neudělila sankci vyšší, než umožňuje zákon. Kritéria pro stanovení výše pokuty byla řádně zhodnocena, moderace není na místě, neboť pokuta nebyla uložena ve zjevně nepřiměřené výši. Žalovaná proto navrhla zamítnutí žaloby.

Při jednání konaném dne 27. 6. 2012 strany setrvaly na svých stanoviscích; žalobkyně zdůraznila, že podle napadeného rozhodnutí porušila zákon o regulaci reklamy opakovaně, nicméně ono dřívější rozhodnutí o správním deliktu, jehož se žalovaná dovolávala, bylo zrušeno. Soud při jednání rovněž provedl důkaz promítnutím reklamy, za jejíž odvysílání byla žalobkyně sankcionována, i reklamy na přípravek Dormian, která byla předmětem rozhodnutí NSS ve věci 1 As 6/2009 a na niž žalobkyně odkazovala.

Žaloba není důvodná.

Podle § 5d odst. 3 zákona o regulaci reklamy musí reklama na doplněk stravy obsahovat zřetelný, v případě tištěné reklamy dobře čitelný, text „doplněk stravy“.

Výrok napadeného rozhodnutí nepovažuje soud za neurčitý. Žalovaná zde uvedla, že se rozhodla udělit žalobkyni pokutu podle § 5d odst. 3, § 8a odst. 2 písm. g) a odst. 6 písm. b) zákona o regulaci reklamy, neboť zadáním reklamy na přípravek GS, produkt Intensun soutěž (mutace 1), premiérově vysílané dne 6. května 2008 v 08:41:16 hodin na programu Prima televize, došlo k porušení § 5d odst. 3 zákona o regulaci reklamy, dle kterého musí reklama na doplněk stravy obsahovat zřetelný, v případě tištěné reklamy dobře čitelný, text „doplněk stravy“. Žalovaná dále ve výroku popsala, že ve spotu je po dobu 2 s do světležlutého obrazu zakomponován text „Přípravek je schválen MZ ČR jako doplněk stravy“, který je však proveden naprosto nekонтрастním písmem (bílá barva písmen na světle žlutém pozadí). Text je tak nezřetelný a neidentifikovatelný.

Ve výroku je jasně uvedeno, jaké ustanovení zákona o regulaci reklamy žalobkyně porušila (§ 5d odst. 3) a podle jakého ustanovení se jí ukládá pokuta [§ 8a odst. 2 písm. g) a odst. 6 písm. b)]. To, že zde není výslovně užit výraz „správní delikt“, není podstatné. Jednání, za něž je žalobkyně postihována, nepochybně je správním deliktem, tj. protiprávním jednáním, jehož znaky jsou stanoveny zákonem a za něž ukládá správní orgán trest stanovený normou správního práva (je to ostatně zřejmé i z úvodní věty § 8a), ale tento právní pojem nemusí být do výroku zahrnut. Výrok rozhodnutí o správním deliktu musí obsahovat jednak právní větu (z níž je zřejmé, jakou konkrétní právem stanovenou povinnost delikvent porušil), jednak skutkovou větu (tj. jakým konkrétním jednáním – tedy jak, kde a kdy – tak učinil); tyto náležitosti tu nechybí.

Žalobkyně v žalobě rozebrala pojmy „zřetelnost“ a „dobrá čitelnost“ reklamy; podle ní nelze klást na televizní reklamu takové nároky jako na reklamu tištěnou, neboť reklama trvá jen velmi krátce a nelze zde podrobně seznamovat diváka s vlastnostmi výrobku. Soud souhlasí s tím, že televizní reklama má v tomto smyslu omezenější možnosti, ale vyvozuje z toho závěr opačný než žalobkyně: právě proto, že televizní reklama je ze své povahy pomíjivá, musí být informace o „doplňku stravy“ zobrazena natolik výrazně, aby ji divák nepřehlédl. Žalovaná důkladně popsala, co rozumí „zřetelností“ televizní reklamy, a soud jí nemá v tomto ohledu co vytknout; ostatně i promítnutím záznamu při jednání si ověřil, že zaznamenat obsah nekонтрастního nápisu, který se na obrazovce objeví po dobu dvou vteřin, nebylo možné. Ani srovnání s reklamou na přípravek Dormian, kterou soud rovněž zhlédl, nemůže žalobkyni nijak prospět. V obou případech byla informace ve smyslu § 5d odst. 3 nezřetelná; to, že požadavek zákona nespĺnila starší reklama na přípravek Dormian, u níž bylo písmo povinné informace vysloveně miniaturní, ještě neznamená, že pouhé zvětšení písma v novější reklamě na přípravek GS Intensun automaticky povede ke splnění tohoto požadavku. Zobrazení po dobu dvou vteřin nepovažuje soud ve shodě se žalovanou a s ohledem na barevnou nevýraznost textu za dostatečně dlouhé; není ani pravda, že by se informace o doplňku stravy opakovaně objevila v závěru reklamy – soud nic takového při promítání záznamu nezjistil.

Je pravda, že další informace o povaze výrobku získá zákazník, v němž reklama probudí zájem o výrobek, jednak od lékárníka, jednak přímo na obalu výrobku, to však nic nemění na povinnosti žalobkyně jakožto zadavatele reklamy podle § 5a odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy. Stejně tak tuto povinnost nezmiřňuje ani skutečnost, že neexistuje žádné humánní léčivo, které by bylo určeno k podpoře opalování; reklama musí označovat určitý výrobek jako „doplňek stravy“ bez ohledu na to, zda a jak výrazná tu existuje možnost záměny s léčivem.

Důvodná není ani námitka, v níž žalobkyně poukázala na spojitost nyní přezkoumávaného rozhodnutí s dřívějším rozhodnutím, které bylo předmětem řízení u zdejšího soudu ve věci 6 Ca 157/2009. Taková spojitost tu není dána. Žalovaná poněkud nevhodně zahrнула zmínku o tomto dřívějším deliktu žalobkyně do nyní přezkoumávaného rozhodnutí, současně však dodala, že dřívější provinění žalobkyně nemělo vliv na výši pokuty uložené v této věci. To, že zmíněné dřívější rozhodnutí bylo posléze zrušeno, tak nemá při projednávání této věci žádný význam.

Zákonnost nyní přezkoumávaného rozhodnutí nemůže zpochybnit ani tvrzení žalobkyně, podle něž se i konkurence dopouští podobného jednání, a přesto za ně není trestána. Pomíneli již soud to, že žalobkyně toto své obecné tvrzení nedoplnila žádnými konkrétními případy, platí, že správní rozhodnutí musí obstát samo o sobě; jeho zákonnost soud hodnotí v závislosti na tom, zda byla správně aplikována určitá skutková podstata (tj. zda vytýkané jednání bylo správně kvalifikováno po právní stránce) a zda bylo konkrétní závadné jednání spolehlivě zjištěno a přesně popsáno. Žalovaná Rada zahajuje řízení o správních deliktech z úřední povinnosti, stejně jako každý další správní orgán; i ona má však omezené kapacity, a může se tedy stát, že se jí ne vždy podaří postihnout veškerá porušení zákona, jichž se zadavatelé a zpracovatelé reklam dopustili. Krom toho je také možné, že to, co žalobkyně považuje za „podobné jednání“, by žalovaná hodnotila jinak; k tomu se ale soud nemůže nijak vyjádřit, neboť žalobkyně tuto svou námitku pojala příliš obecně.

Žalovaná nepochybila ani při stanovení výše sankce. Horní hranice pokuty za správní delikt spočívající v porušení § 5d odst. 3 zákona o regulaci reklamy činí 2 000 000 Kč [srov. § 8a odst. 2 písm. g) a odst. 6 písm. b) tohoto zákona], žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 400 000 Kč, tj. ve výši jedné pětiny horní hranice pokuty, a to v situaci, kdy reklama byla odvysílána celkem 73x. Žalobkyně spatřuje nepřiměřenost pokuty právě v tom, že otázka porušení povinnosti „zřetelně“ informovat je věcí velmi subjektivní; taková argumentace ale nemůže uspět. Jedná se tu o výklad neurčitého právního pojmu „zřetelný text“; žalovaná tento výklad provedla, své úvahy podrobně rozepsala v odůvodnění rozhodnutí a soud v nich neshledává nic, co by překračovalo meze správního uvážení. Žalobkyně (stejně jako správní orgán či soud) může mít svůj subjektivní názor na to, nakolik je zákonná povinnost stanovená v § 5d odst. 3 zákona o regulaci reklamy „rozumná“ a nutná ve vztahu k právům spotřebitele, přesto musí tuto povinnost plnit a musí nést následky, neučiní-li tak. Lze tak uzavřít, že pokuta byla uložena v mezích stanovených zákonem a její výše stanovená jednou pětinou horní hranice není nepřiměřená s ohledem na počet repríz; soud proto nevyhověl návrhu žalobkyně na moderaci pokuty.

Žalobkyně se svými námitkami tedy neuspěla; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení

rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

V Praze 27. června 2012

JUDr. Eva Pechová, v.r.  
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:  
Jana Válková